

i at kunne leje en Motorvogn uden Fører, og hvor Udlejningen kan ske uden væsentlig Fare for Færdselssikkerheden, blev der ved Forhandling med Forsikringsselskaberne og de interesserede Vognmænd truffet en Ordning, hvorefter Kravet om fuld Selvrisiko blev fraveget, naar Forsikringen tegnes i en af to Foreninger, der er dannet af henholdsvis Forsikringsaktieselskaberne og af de gensidige Forsikringsselskaber til Overtagelse af Forsikringer for saadan Kørsel, jfr. herom Bekendtgørelse Nr. 32 af 21. Februar 1929 og Nr. 224 af 11. December 1929. I disse Bekendtgørelser er der truffet andre Kauteler til Sikring af forsvarlig Kørsel. Blandt andet er det i Bekendtgørelserne fastsat, at Udlejning som Regel kun maa ske til Personer, der er fyldt 21 Aar, og som paa nærmere angiven Maade har godtgjort at have en vis Øvelse i at føre Motorkøretøj, og at der saavel paa Ansvarsforsikringen som paa Kaskoforsikringen (Vognforsikringen) skal være en Selvrisiko paa 100 Kr., dog bortset fra Skade ved Tyveri, Brand eller Eksplosion. Følgen af, at Udlejeren ikke overholder disse Betingelser, er, at han i Forhold til Foreningen selv bærer den fulde Risiko for alle under Ansvarsforsikringen hørende Skader, der indtræder under Udlejningen. Derimod kan Overtrædelse af disse Bestemmelser ikke straffes.

Det har i den forløbne Tid vist sig at være meget vanskeligt for Forsikringsselskaberne at komme Misbrug og Omgaaelse af disse Bestemmelser til Livs. Det vil neppe være muligt at faa Udlejningen uden Fører bragt ind i faste, af Hensyn til Færdselssikkerheden forsvarlige Former, medmindre den undergives Polititilsyn, saaledes at Misbrug kan medføre Straf. Ministeriet finder det derfor ønskeligt, at der gives det Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser om Udlejning af Motorkøretøjer uden Fører til Personbefordring, derunder til at fastsætte, at saavel Ansvarsforsikring som Kaskoforsikring kun maa tegnes i Selskaber, der af Justitsministeriet er anerkendt til at tegne saadan Forsikring.

En Bestemmelse herom foreslaas nedenfor optaget som ny § 37 i Loven om Motorkøretøjer. Det bemærkes herved, at § 37 foreslaas ophævet ved Forslaget til Færdselslov.

4. Til § 1, Nr. 22.

Ifølge Motorlovens § 42, Stk. 1, kan Retten til at være eller blive Fører frakendes en Fører af et Motorkøretøj, naar han har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel. Den samme Bestemmelse findes i Forslagets § 1, Nr. 22.

Ifølge Lovens § 39, Stk. 7, har Forsikringsselskabet Regres mod Forsikringstageren, saafremt denne ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har forvoldt Skade.

Disse Bestemmelser har været forstaaet saaledes, at det, naar en Fører var frakendt Førerretten for særlig uforsvarlig Kørsel, dermed var givet, at han ogsaa havde gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, saaledes at Forsikringsselskabet i Medfør af § 39, Stk. 7, havde Regres mod ham. En af Østre Landsret den 6. November 1931 afsagt Dom har imidlertid fortolket Bestemmelserne paa en anden Maade. Sagens Omstændigheder var følgende:

Vedkommende Fører — der ikke var paavirket af Spiritus — kom, da han passerede et modgaaende Køretøj, for langt ud til højre og saa pludseligt et Træ foran sig. Han undgik at paakøre det ved at dreje brat til venstre. Derefter kørte han med stedse stærkere Fart ud og ind mellem Vejtræerne, indtil han til Slut kørte mod et Træ. Han hævder, at han maa have faaet et Chok, da han saa det første Træ foran sig, og han husker intet af, hvad der derefter skete. Efter de indhentede Lægeerklæringer kan denne Forklaring meget vel være rigtig, og det synes vanskeligt at forklare Kørselen paa anden Maade, end at Føreren ganske har mistet Besindelsen.

Ved Københavns Byrets Dom af 5. Maj 1931 blev Føreren frakendt Førerretten for bestandig, idet hans Kørsel i alt Fald objektivt set maatte betegnes som meget uforsvarlig, og det maatte anses for meget betænkeligt at lade en Mand, der i den Grad kunde tabe Besindelsen, føre Motorkøretøj.

Ved den nævnte Østre Landsrets Dom blev han frifundet for at erstatte Forsikringsselskabet den skete Skade. Landsretsdommen tager ikke Afstand fra den ved Byretten skete Frakendelse af Førerretten, men det udtales, at det paa den anden Side findes betænkeligt at statuere, at Føreren har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed i den Forstand, hvori dette Udtryk maa antages brugt i Motorlovens § 39, Stk. 7, idet denne Bestemmelse efter de Betragtninger, der maa antages at have motiveret